

Till

EU-kommissionen
Miljökommissionär Janez Potocnik

Sveriges regering
Miljöminister Lena Ek

Naturvårdsverket
Generaldirektör Maria Ågren

Rovdjurspolitiken måste omprövas

Malung-Sälens kommun i Västerdalarna med drygt 10 100 invånare är en av landets till ytan största kommuner. Längst i norr ligger Sälenfjällen, som är Sveriges sydligaste fjällområde och Skandinavians största vintersportområde. En viktig anledning att bo i kommunen är att man anser att livskvalitet och ett rikt friluftsliv är viktigt.

Inom vår kommuns gränser befinner sig också ett stort antal av de stora rovdjuren. Tyvärr finns det allt för många exempel på att rovdjuren inte visar den skygghet för människan som de bör göra. Den 30 oktober 2011 blev exempelvis en kvinna med kopplad hund förföljd av varg inne i centrala Malung. Efter den händelsen godkände Länsstyrelsen skydds jakt och den 14 november fälldes vargen. Angrepp på olika djurbesättningar har vid flera tillfällen gjorts, och åtskilliga jakthundar har de senaste åren angripits och dödat av varg.

Många av våra kommuninvånare har jakt som ett av sina viktigaste fritidsintressen, och en grov uppskattning är att cirka 2 500 personer ägnar sig enbart åt älgjakt. Tyvärr kan vi konstatera att vargens etablering kommer i direkt konflikt med såväl fritidsaktiviteter som hållande av djur på exempelvis fåbodar.

Kommunstyrelsen ordförande tog i februari emot en namninsamling där 1 700 personer uttryckte sin frustration över dagens rovdjurspolitik. De undertecknade vill bland annat ha en radikal minskning av vargstammen i kommunen och att de som lever och bor i områden med rovdjur också får ett större inflytande på rovdjurspolitiken. De önskade även en tydlig markering till våra riksdagsledamöter med vad folket vill.

Vi ser namninsamlingen som ett uttryck för att den nuvarande rovdjurspolitiken misslyckats, och att vi inte lyckats skapa stabila förhållanden i relationen mellan människa och de stora rovdjuren. Vi är djupt bekymrade över att det i rovdjurstäta områden saknas en allmän acceptans och tolerans för dagens rovdjursförvaltning. Motsättningarna blir allt starkare och uttrycks i form av misstroende mot staten men även i form av direkta hot. Risken är därför överhängande att motsättningarna kring de stora rovdjuren undergräver den allmänna rättskänslan och förstärker känslan av utanförskap och utsatthet inom stora grupper.

I debatten kring rovdjuren noterar vi krav på ett större lokalt inflytande över förvaltningsfrågorna, men också effektivare insatser för att förebygga rovdjursskador samt krav på ett bättre kompensationsystem. Det finns även tydliga krav på att förvaltningen av de stora rovdjuren i

särskilt rovdjurstäta områden kopplas till en utökad licensierad avskjutning och till större möjligheter att freda tamdjur. Vi menar att det bör vara möjligt med licensjakt på exempelvis varg i områden med mycket rovdjursskador men även skydds jakt på identifierade vargar som orsakar allvarlig skada.

Detta är, anser vi, rättmätiga och rimliga krav som borde tillgodoses. Vi menar att det måste finnas en ömsesidig strävan att värna den biologiska mångfalden och samtidigt värna tamdjursskötsel – inklusive ett traditionellt fåbodbruk – men även jakt, ridning och ett i övrigt rörligt friluftsliv som exempelvis bär- och svamplockning.

Rovdjursförvaltningen kopplas idag till frågan om en gynnsam bevarandestatus. En sådan kan bara uppnås om alla berörda intressen kommer till tals, och där det ges stort utrymme för verkligt inflytande och delaktighet. Begreppet livskraftig population måste breddas så att det även inbegriper en helhetssyn på människans sociala, ekonomiska och kulturella behov. Vi menar att de stora rovdjurens existens och överlevnad bygger på lokala överväganden och en lokal delaktighet i bestämmandet av skyddsvärden och kring hela förvaltningsprocessen, inklusive ersättnings- och fredandefrågor.

Idag tvingas vi notera att många av våra kommuninvånare inte accepterar den gällande förvaltningen av stora rovdjur. Det i sin tur riskerar att leda till att underliggande strömmar växer sig starka och utmanar demokratiska principer och rättssamhällets grundvalar. Staten kan naturligtvis inte acceptera ett tillstånd som både undergräver värnet för den biologiska mångfalden och utrymmet för skyddsvärd natur och vildmarksområden.

Vår uppfattning är att det är viktigt att värna om en biologisk mångfald, skyddsvärd natur och livskraftiga vildmarksområden. Vi anser också att det krävs en väl förankrad förvaltningspolitik för att åstadkomma en gynnsam utveckling för de stora rovdjuret i stort där man även tar hänsyn till det samlade rovdjurstrycket inom ett visst geografiskt område och den komplexa problembilden kring den svenska vargstammen.

I kommunen finns det en utbredd kritik mot dagens rovdjurspolitik, och då särskilt förvaltningen av vargstammen. Den vanligaste kritiken skulle kunna formuleras i följande punkter:

- Statistiken över vargagrepp är grovt missvisande eftersom dagens rapporteringssystem är tidskrävande och orimligt kameralt.
- Bidragen till att förebygga åtgärder är orimligt små i förhållande till problemets omfattning och de sammanlagda kostnader som uppkommer vid skador på exempelvis tamdjur.
- Det är svårt att bedriva ett traditionellt fåbodsbruk parallellt med en ökad rovdjursstam.
- Förekomsten av en stor vargstam undergräver möjligheten att hålla hundar och utöva jakträtten.
- Det saknas en genomarbetad konsekvensanalys gällande de stora rovdjurens snabba utbredning inom vissa geografiskt begränsade områden.
- Större hänsyn måste tas till det samlade rovdjurstrycket, inte enbart till de enskilda arterna för sig. Idag finns det områden som har en stor utbredning av flera stora rovdjur.

Vi uppmanar till en omprövning av rovdjurspolitiken och en bred samling kring en rovdjurspolitik som i större utsträckning än i dag tillmötesgår allmänhetens och många av våra kommuninvånarens krav.

Malung 2013-06-04

För kommunstyrelsen i Malung-Sälens kommun
Kurt Podgorski
Ordförande